

29 Μαρτίου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ
ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 679/87).

---

*Έννομο Συμφέρον — Προϋπόθεση ασκήσεως της ακυρωτικής δικαι-
δοσίας βάσει του άρθρου 146.1 του Συντάγματος.*

- 5 *Έννομο Συμφέρον — Προαγωγές υπαλλήλων — Έλλειψη προσόντων
προαγωγής — Αποστερεί αιτούντα από έννομο συμφέρον προσβο-
λής της συγκεκριμένης προαγωγής.*

- 10 *Η παρούσα αίτηση ακυρώσεως απορρίφθηκε, παρ' όλον ότι οι
επίδικες προαγωγές έγιναν βάσει Κανονισμού, που κηρύχθηκε με
απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ultra vires του εξουσιοδοτι-
κού νόμου, γιατί ο αιτών δεν είχε τα προσόντα προαγωγής στην
επίδικη θέση και επομένως δεν είχε έννομο συμφέρον προσβολής
των εν λόγω προαγωγών.*

- 15 *Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς
διαταγή για έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 20 *Polycarpou and another v. C.Y.T.A. (1988) 3 C.L.R. 1461,
Panayides v. Republic (1973) 3 C.L.R. 376,*

Meletis and Others v. Ports Authority (1987) 3 C.L.R. 1984,

Protopoulos v. Republic (1989) 3 C.L.R. 335.

Προσφυγή.

5

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση Αρ.2 να προάγουν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Τεχνικού Ι αντί του αιτητή.

10

Γ. Κονναρής, για τον Αιτητή.

Α. Χατζηγιάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

ΠΙΚΗΣ, Δ: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Η προσφυγή αυτή παρουσιάζει την εξής ιδιομορφία: Ενώ είναι παραδεκτό ότι οι προαγωγές έγιναν βάσει άκυρων Κανονισμών, και επομένως θα μπορούσαν να προσβληθούν με επιτυχία από πρόσωπο που είχε υπαρκτό συμφέρον στην ακύρωση της πράξης, αμφισβητείται το δικαίωμα του προσφεύγοντος να προσβάλει την επίδικη απόφαση λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος. Στην υπόθεση *Polykarpou and Another v. C.Y.T.A.* (1988) 3 C.L.R. 1461, αποφασίστηκε ότι οι διατάξεις των Περί Προσωπικού Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικοί Κανονισμοί του 1982 (ΚΔΠ 220/82), που αφορούν τη διαδικασία των προαγωγών (Κ10(5) και Κ24), είναι άκυρες επειδή είχαν εκδοθεί έξω από τα πλαίσια του εξουσιοδοτικού Νόμου. Είναι επομένως παραδεκτό ότι και η επίδικη απόφαση, όπως και η απόφαση στην *Πολυκάρπου*, πάσχει για τους ίδιους λόγους, δηλαδή, οι προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών έγιναν βάσει άκυρων Κανονισμών. Είναι προδήλο ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν έκριναν επιβεβλημένο καθήκον τους την ανάκληση της επίδικης απόφασης παρά το γεγονός ότι αναγνωρίζεται το άκυρο των Κανονισμών βάσει των οποίων έγιναν οι προαγωγές.

15

20

25

30

35

Η διαπίστωση ότι η επίδικη απόφαση είναι ακυρωτέα δεν απαλλάττει το Δικαστήριο από την υποχρέωση να εξετάσει τη φύση του συμφέροντος του προσφεύγοντος για να αποφασιστεί κατά πόσο έχει το έννομο συμφέρον που προβλέπει η παράγραφος 2 του άρθρου 146 να ζητήσει την

40

αναθεώρηση της επίδικης απόφασης. Η ύπαρξη του προβλεπόμενου από το Σύνταγμα συμφέροντος αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας που παρέχει το άρθρο 146. Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου για την άσκηση δικαστικού ελέγχου βάσει του άρθρου 146 περιορίζεται από τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 146 που καθορίζουν τις προϋποθέσεις για την άσκησή του. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται και η ύπαρξη ενεστώτος έννομου συμφέροντος. Όπως διαπιστώνει ο Καθηγητής Τσάτσος (ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ, 3η Έκδοση, σ.61) η ύπαρξη ενδιαφέροντος στην τήρηση των γενικών επιταγών που αφορούν το υπαλληλικό προσωπικό δεν είναι αρκετή. Πρέπει να υπάρχει το συγκεκριμένο ενδιαφέρον, οικονομικό ή ηθικό, για έγκυρη προσφυγή στο Δικαστήριο.

Η έλλειψη των απαιτούμενων προσόντων ή προϋποθέσεων για προαγωγή αποστερεί τον προσφεύγοντα από το δικαίωμα να προσβάλει τις προαγωγές συναδέλφων του. Όπως έχει αναγνωρισθεί από την ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Petrakis Panayides v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 378 και *Meletis and Others v. The Ports Authority* (1987) 3 C.L.R. 1984, η έλλειψη των προσόντων για προαγωγή αποκλείει την άσκηση δικαστικού ελέγχου βάσει του άρθρου 146 (Βλ. επίσης την πρόσφατη απόφαση του Δικαστή Κούρρη στην υπόθεση *Protopapas v. Republic* (1989) 3 C.L.R. 335).

Είναι επομένως ανάγκη να ερευνήσουμε κατά πόσο ο αιτητής έχει το απαιτούμενο έννομο συμφέρον. Ο Κανόνας 10(4) προβλέπει ότι προαγωγή επιτρέπεται ".... μόνον διά τον αμέσως ανώτερον του κατεχομένου βαθμού και εφ' όσον εν τω κατεχομένω βαθμώ συμπληρωθεί τριετής τουλάχιστον υπηρεσία. ...." Η θέση των καθ' ων η αίτηση είναι ότι ο αιτητής δεν είχε συμπληρώσει την προβλεπόμενη υπηρεσία και κατ' ακολουθίαν δεν είχε τα προσόντα για προαγωγή. Εισήγηση του αιτητή είναι ότι παρά την απουσία ή έλλειψη τριετούς υπηρεσίας στη θέση την οποία κατείχε από το 1986, το δικαίωμά του για προαγωγή είχε επιφυλαχθεί από το 1980 όταν με δική του αίτηση είχε μεταταχθεί στο τεχνικό προσωπικό. Εξέταση του περιεχομένου του κειμένου στο οποίο περιέχεται η επιφύλαξη αυτή

δεν υποστηρίζει τη θέση του προσφεύγοντος. Η σχετική παράγραφος έχει ως εξής:

"Κατά την διάρκεια της επί δοκιμασία υπηρεσίας σας εις την θέσιν του Τεχνικού ΙΙ θα αμείβεσθε με την παρούσαν υμών μισθοδοσίαν και κλίμακα (τηρουμένων των δικαιωμάτων σας διά προαγωγήν εις την θέσιν Ειδικευμένου Ι)." 5

Η επιφύλαξη που αναφέρεται πιο πάνω είναι περιορισμένης έκτασης. Εξασφαλίζει, παρά τη μετάταξη, το δικαίωμα για προαγωγή στη θέση του Ειδικευμένου Ι. Δεν κατοχυρώνει απεριόριστο δικαίωμα για προαγωγή ανεξάρτητα από τη μετάταξη που έγινε μετά από αίτηση του προσφεύγοντος. Πράγματι ο αιτητής είχε προαχθεί στη θέση του Ειδικευμένου Ι, όπως φαίνεται από την επιστολή της 1/7/80 (Τεκμήριο 5) με αναδρομική μάλιστα ισχύ από 1/4/80. Η μετάταξή του στις Τεχνικές Υπηρεσίες επικυρώθηκε (βλέπε επιστολή στις 12/11/80 - Τεκμήριο 6) και ως αποτέλεσμα ο δεσμός του με την προηγούμενη του θέση είχε διακοπεί και έπαυσε να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης Ειδικευμένου Ι. Αυτά επανέλαβε σε μεταγενέστερο στάδιο το 1986 όταν και πάλι μετά από αίτησή του μετατάχθηκε στη θέση του Ειδικευμένου Ι (βλέπε επιστολή στις 28/6/86 - Τεκμήριο 7). Προφανώς η παράκλησή του για τη νέα αλλαγή καθηκόντων είχε ως αφετηρία την αποτυχία του να αποκτήσει τα απαραίτητα προσόντα για προαγωγή στη θέση Τεχνικού Ι. 10 15 20 25

Για τους πιο πάνω λόγους καταλήγω ότι ο προσφεύγων δεν είχε την αναγκαία υπηρεσία για προαγωγή και εστερείτο, επομένως, τα απαραίτητα προσόντα για προαγωγή στη θέση που πληρώθηκε με την επίδικη απόφαση (τριετή υπηρεσία). Δε νομιμοποιείται συνεπώς να προσβάλει την επίδικη απόφαση λόγω έλλειψης έννομου συμφέροντος. 30 35

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 40